

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det er et lifligt ord

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det er et lifligt ord", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid59129/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

19. Min JEsus blaa og blodig
Jeg har i troen paa,
Og dermed vil frimodig
For HÆrrrens ansigt staae,
Vil synd og satan skade,
Jeg tager JEsus fat,
Hand kand mig ey forlade,
Hand er min egen skat.

280

Nr. 134.

Det er et lifligt ord,
At JESUS selv er kommen,
At GUD vort kjød paatog,
At verdens mørke jammmer-krog
Har saadan himmel-fryd fornommen,
Ja! hvo den sag har ret hebenkt,
Maa nok vor GUD et offer bringe,
At hiertet kand i livet springe,
Fordi hand os sin egen sön har skenkt,
Det er et lifligt ord.

2. Det er et lifligt ord,
De svage at forbinde,
At JESUS, som er sat
Til arme syndres deel og skat,
Kand synd og døden overvinde,
Hvo paa ham troer er fri fra synd,
Og skal ved JESU naades gave
Lys, liv og full forløsning have,
Thi her er naadens fulde flod og brønd,
Det er et lifligt ord.

*Nr. 133. Jt-7. 1, 3; vort) var Jt-7. 1, 5: fornommen] fornuftnen Jt-7.
19, 1-2: min JEsus . . . jeg har paa] jeg er iført Jesus, Gal. 3, 27. — 19, 1: blaa] enten om blå mærker efter slag, Leks. i udsigten, eller om den blågrå hulfarve, der kan fremkaldes ved ekok, efter tertum, eller om liggelternes blå farve (dr. med. Mogens Fenger). — 19, 3: Brorsons udtryk: Jesus er hænke som brudgommena.
Nr. 134. Oversættelse: Das ist ein thures wort, L. A. Gotter, Scbr. s. 379. — 1, 3: Jea. 1, 14. — 1, 8: til] sk. at. — 2, 1-5: Det liflige ord er, at JESUS . . . kund synd og døden overvinde; 1, 3 er indskudt for at vise, hvilken legedom dette ord rammer; et ord til at forbinde de svage til forbinde deres sår, jfr. 3, 9. — 2, 6: fri fra synd; fordi synden er tilgivel.*

3. Det er lifligt ord,
Hånd kom cy for dc fromme,
Her er jo ikke een,
Som findes af naturen reen,
For syndre skulde JEsus komme,
Kun syndre dette ord angaaer,
Dog at man verdens lyster hader,
Og sig bodfærdig finde lader,
Saa læger hånd ulægelige saar,
Det er et lifligt ord.

4. Det er et lifligt ord,
Hvormed hanu hver vil tokke,
At hæste til ham ind,
Og cy med et gienstridigt sind
Sig mod hans söde ord forstokke,
Det griber hertet an med magt,
At det ham lydig faaer at være,
Og kierfligheden hylt at være,
Som har os smadan fryd og øre bragt,
Det er et lifligt ord.

5. Det er et lifligt ord,
At troen ham behøger,
Naar den er ikkun ret,
Men al vor gierning er for slet,
Hvor meget man sig end umager,
Her er forbarmelse den grund,
Som sielen fast i troen fatter,
Sin JEsum over alting skatter,
Og priser GUD for naadens blide stund,
Det er et lifligt ord.

281

5, 3: *diskun*; *Blaauw*: *JES*.

3, 7: *dog* af dog er det nødvendigt, at — 4, 3: af til st. — 4, 5: *forstokke* forhænde. — 4, 6: *det* ord; *griber hertet an* trænger ind på hjertet. — 4, 7: *al* angiver, hvad ordet siger til hjertet. — 5, 3: Brorson har indsat linien; retlig rigtig; der mener sand, sagte jfr. nr. 192, 4. — 5, 4: *forbarmelse* Guds barnehjertighed; *grundvold*. — 5, 7: *fatter* griber. — 6, 9: *naadens blide stund* vel — naadens (fd, da Gud tilbyder mennesket sin nåde, se nr. 108, 4, 1).

6. Det er et lifligt ord,
At os af JEsu livet
Paa haard udstanden nød,
Som gør vor kæd og blod sin død,
I evighed skal vorde givet,
Vi skulle legemlig opstaae,
Og ham, som vores død har hevnet,
At satans vold er derved revnet,
Med evig herlighed i synce faae,
Det er et lifligt ord.

7. Det er et lifligt ord,
Som dertil os skal gayne,
At vi vor Gøt, som
Os arme folk til frelse komi,
I troen hiertelig kand favne.
At feyde nu er endt,
Nu kand os intet skade,
GUDs fred os satan selv maa lade,
Som JEsus os saa dyre har fortient,
Det er et lifligt ord.

2. Om Bønnen.

Nr. 135.

Dig, dig, min HErrc, vil jeg prise,
Thi hvor er dog en GUD som du saa spød,
Dig vil jeg al min konst bevise,
Men hjælp mig selv, at finde til dit skjød,

Nr. 135. 3-7.

6, 2-5: Meningen er: at evighedslivet efter den härte nød, som medfører døden for legemet, skal blive givet os af Jesus. — 6, 3: påd; over på, efter. — 6, 4: glør; volder. — 6, 7: ham] Jesus; han har hevnet vores død ved at overvinde Satan. — 6, 8: af] så at; vold] fæstningsvold; reuenet] jfr. nr. 219, 6, 9-10. — 7, 2: dertil ... gønne] hjælpe til. — 7, 3: Gøt] hebr.: forløser, om Jesus. — 7, 8: kæde] lade beholde. — 7, 9: dyre] dyrt.

Nr. 135. Oversættelse. Dir, dir, Jehovah! will ich singen, B. Crassellius, Schr. s. 783. — 1, 3: min konst] min sangkunst, orig.: dir will ich meine lieder bringen; bevise] yde, jfr. udtryk som at bevise ære, bevise en tjeneste.